चतुर्घ्यगुणो द्वीष कालो ब्राह्म्यमदः स्मृतं।
तस्यान्ते प्रलयः प्रोक्तो ब्रह्मन् नैमित्तिको बुधैः॥ ३८॥
भूलोंकोऽय भुवल्लोंकः स्वलोंकस्य विनाशिनः।
तया विनाशमायाति मद्दलोंकस्य तिष्ठति॥ ३८॥
तदासिनोऽपि तापेन जनलोकं प्रयान्ति वै।
एकार्सावे च चैलोक्ये ब्रह्मा स्विपिति वै निश्चि॥ ४०॥
तत्रमाणेव सा राचिस्तदन्ते स्वच्यते पुनः।
एवन्तु ब्रह्मणो वर्षमेकं वर्षश्चतन्तु तत्॥ ४१॥
शतं दि तस्य वर्षाणां परमित्यभिधीयते।
पञ्चाश्चित्रस्तया वर्षेः परार्हमिति कीर्च्यते॥ ४२॥
एवमस्य परार्हन्तु व्यतीतं दिजसत्तम।
यस्यान्तेऽभूत्मदाक्तस्यः पाद्मद्वयभिविश्रुतः॥ ४३॥
दितीयस्य परार्हस्य वर्त्तमानस्य वै दिज।
वाराद्द इति कल्पोऽयं प्रथमः परिकल्पितः॥ ४४॥

_____

समचलारिंगीऽध्यायः ।

द्रति सीमार्जेख्वेयपुराये त्रसायः प्रमावं । १६ ।

की दुकिरवाच ।

यथा ससर्ज वै ब्रह्मा भगवानादिकृत्यजाः।
प्रजापतिः पतिद्वस्तको विस्तरतो वद ॥ १ ॥